

Рівненський державний

гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів
вищої освіти

№ 3
2021

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 3

Рівне, 2021

СТУДЕНТСЬКИЙ ДАЙДЖЕСТ: збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти. – Випуск 3. – Рівне: РДГУ, 2021. – 150 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Виконавчий редактор:

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії

Немеш Олена Миколаївна – доктор психологічних наук, професор, в.о.ректора Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олексій Іванович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т. І Рівненського державного гуманітарного університету

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол № 5 від 27 травня 2021 р.)*

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

2. Афанасьєва Т. Психологічні особливості криз професійного становлення психолога/Науковий вісник Миколаївського державного університету ім. В.О. Сухомлинського. Серія «Психологічні науки». - Миколаїв, 2013.- Т. 2. Вип. 10.- С. 29–32.

3. Белокрылова Г. Профессиональное становление студентов-психологов : дис. ... канд. психол. наук. - Москва, 1997.- 189 с.

УДК 159.9:[378.015.3:005.32]

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ

Пилипюк Тамара, здобувач ОС «бакалавр», 2 курс(2р.н.), РДГУ

Керівник: Безлюдна В.І., кан.пед. наук, професор

В умовах сучасного глобалізованого суспільства можна спостерігати постійну зміну соціальних орієнтирів його розвитку. За цих обставин особливо гостро постає проблема збереження цілісності та індивідуальної неповторності особистості, що, зокрема, забезпечуються її мотиваційною сферою [1]. Основні особистісні властивості і якості закладаються під час навчання в системі освіти, де відбувається розвиток мотиваційної сфери особистості. Тому мотиваційна сфера особистості є визначальною для її становлення як майбутнього фахівця – професіонала, що постійно розвивається задля суспільного блага. Особливого значення психологічна проблематика розвитку мотиваційної сфери набуває стосовно навчально-професійної діяльності студента, під час якої закладаються основи його майбутнього професіоналізму. Відтак, вивчення психологічних особливостей розвитку мотивації навчальної діяльності майбутнього фахівця є надзвичайно актуальною проблемою сучасної психолого-педагогічної теорії та практики.

У сучасній педагогічній психології розглядаються умови та чинники розвитку мотивації до навчання. Зокрема, А.Гебос [2, с.51] виділила умови, що сприяють формуванню позитивної мотивації до навчання у студентів: емоційна форма викладу учбового матеріалу; усвідомлення найближчої і кінцевої мети навчання; усвідомлення теоретичної і практичної значущості засвоєваних знань; професійна спрямованість учбової діяльності; вибір завдань, що створюють проблемні ситуації в структурі учбової діяльності; наявність допитливості і «пізнавального психологічного клімату» в учбовій групі.

Класифікацію мотивів навчальної діяльності студентів було запропоновано П. Якобсоном, в рамках якої автором було виділено три види мотивів [2, с. 49]. Перший вид мотивів автор називав «негативними». Під цими мотивами він розумів спонуки студента, викликані усвідомленням певних незручностей і неприємностей, які можуть виникнути у випадку, якщо він не буде сумлінно навчатися: догани, погрози батьків і т. п. По суті, при такому мотиві – це навчання без жодного інтересу – чи то до отримання освіти або до відвідування навчального закладу. Мотив відвідування навчального закладу не пов'язаний з потребою отримання знань або з метою підвищити особистий престиж. Цей мотив необхідності, властивий деяким студентам, не може привести до успіхів у навчанні, і його здійснення вимагає насильства над собою, що при слабкому розвитку вольової сфери призводить до полишення цими студентами учбового закладу.

Другий різновид мотивів навчальної діяльності теж пов'язаний із поза навчальною ситуацією, що має, проте, позитивний вплив на навчання. Дії з боку суспільства формують у студента почуття обов'язку, яке зобов'язує його здобути освіту і стати повноцінним громадянином, корисним для країни, для своєї сім'ї. Така установка на навчання, якщо вона стійка і займає істотне місце в спрямованості особистості студента, робить навчання не просто потрібним, але і привабливим, дає сили для подолання труднощів, для прояву терпіння, посидючості, наполегливості. У цю ж групу мотивів відносять і ті, які пов'язані з вузько особистісними інтересами. Процес навчання при цьому сприймається як шлях до особистого благополуччя, засіб просування по життєвих сходинках.

Третій вид мотивації пов'язаний із самим процесом навчальної діяльності. Спонукають студента вчитися потреба в знаннях, допитливість, прагнення пізнавати нове, який отримує задоволення від зростання своїх знань при засвоєнні нового матеріалу; мотивація навчання відображає стійкі пізнавальні інтереси. Специфіка мотивації навчальної діяльності залежить від особистісних особливостей студентів: від потреби у досягненні успіху або, навпаки, від лінощів, пасивності, небажання здійснювати зусилля над собою, стійкості до невдач (фрустрації) тощо.

Таким чином, особливістю мотиваційної сфери особистості студента є наявність у нього особливої мотивації – навчальної, яка може бути внутрішньою, орієнтованою на сам процес пізнання, та зовнішньою, орієнтованою на досягнення успіху чи уникнення невдачі.

Список використаних джерел

1. Альохіна Н.В. Дослідження мотивації навчання у вищому навчальному закладі / Н.В. Альохіна // Проблеми загальної та педагогічної психології : збірник наукових праць Інституту психології ім. Г.С. Костюка НАПН України / за ред. С.Д. Максименка. – Т.ХІІ. – Ч.6. – К., 2010. – С. 7–14.

2. Подшивайлов Ф.М. Психологічні чинники розвитку мотиваційної сфери особистості майбутнього психолога: дис. ... канд. психол. наук: спец. 19.00.07 – педагогічна та вікова психологія / Федір Михайлович Подшивайлов. – К., 2015. – 210 с.

УДК 159.9-055.25

ОСОБЛИВОСТІ САМОСТАВЛЕННЯ У НЕЗАДОВОЛЕНИХ ВЛАСНОЮ ЗОВНІШНІСТЮ ДІВЧАТ

Письменна Владислава, здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 053 «Психологія», IV курс, РДГУ

Керівник: Яцюк Н.О., канд. психол. наук, доцент

Позитивне емоційне сприйняття власної особистості, прийняття себе, ціннісне ставлення до своїх особливостей є визначальними умовами гармонійного життя особистості. Саме самоствавлення детермінує соціальну поведінку, визначає рівень успішності в діяльності та в особистісній самореалізації. Особливості самоствавлення у структурі самосвідомості, самосприйняття, саморегуляції та міжособистісних стосунків визначаються з точки зору самопізнання, самоінтересу, дій, пов'язаних із розумінням себе, позитивного емоційного фону відносно себе.

Самоствавлення як процес та результат є динамічною ієрархічною системою, яка містить взаємоперетворювальні підсистеми: позитивне оцінне самоствавлення (самоповага), позитивне емоційне самоствавлення (аутосимпатія), негативне самоствавлення (самоприниження). На взаємодію та рівні вираженості компонентів цих підсистем, їх модальність, що визначають загальну якість життя, впливають багато внутрішніх особистісних та зовнішніх соціальних факторів, одним із яких є сприйняття власної зовнішності та ставлення до неї. Адже юнацький вік є сенситивним стосовно формування ставлення до своєї зовнішності, що позначається на перебігу процесів самовизначення та самореалізації особистості, особливо серед дівчат, які надають зовнішності набагато важливішого значення, аніж юнаки. Проблемі самоствавлення приділяли увагу багато вчених: Н. Алексєєв, А. Ахмеданов, Р. Бернс, У. Джемс, Л. Корнеєв, І. Кон, Т. Леві, А. Ліпкін, С. Пантілеєв, Л. Рибак, К. Роджерс, С. Рубінштейн, Н. Сарджавеладзе, В. Столін, А. Федяєв, І. Чеснокова та ін.

Дослідженням впливу ставлення до власної зовнішності на особливості формування самоствавлення займалися такі наковці, як О. Белугіна, Н. Даниленко, А. Дорожевець, Т. Кондракова, О.Лабунська, І.Левицька, Т. Леві, Л. Лідак, В. Луньова, М. Маркова, Г. Меднікова, М. Попіль, А. Тиунова, Т. Черкашина, В. Цуркін та ін.

Проте сучасні дослідження в галузі психології недостатньо приділяють увагу проблемі формування самоствалення в юнацькому віці серед дівчат, які негативно ставляться до свого зовнішнього вигляду, що і актуалізує тему дослідження.

Отже, **мета дослідження** полягає у дослідженні особливостей самоствалення у незадоволених власною зовнішністю дівчат.

Вважається, що першим науковцем, який звернувся до розробки проблеми самоствалення в рамках Я-концепції, є У. Джемс, що надавав даній концепції надзвичайного значення з точки зору соціального характеру [1, с. 144].

С. Пантілеєвим на основі узагальнення літературних джерел, присвячених визначенню феномену самоствалення, виділено три основні його складові:

- Любов до себе;
- Самоприйняття;
- Відчуття власної компетенції [2, с. 216-217].

Таким чином, вирішальне значення самоствалення на здатність особистості до адаптації у навколишньому соціальному середовищі зумовлюється сформованістю її внутрішньої позиції щодо себе. Її доцільно розглядати в якості динамічної організованої ієрархічної системи, що має визначену структуру (відвертість стосовно себе, глибоке усвідомлення власного Я, внутрішня відкритість, чесність, самоповага, самовпевненість, самокерівництво, самоцінність, самоприйняття, самоприв'язаність, самозвинувачення, аутосимпатія, самоприниження) та не зводиться суми її елементів, а дозволяє встановити взаємозв'язки з іншими елементами психіки людини, такими як мотиви, потреби, самооцінка, цінність і т.д.

Від позитивного чи негативного напрямку у ставленні до себе залежить віра особистості у свої можливості, у свою неповторність та особливість, можливість ризикувати у невизначених обставинах, саморозвиватися, рівень оптимізму відносно очікуваних успішних результатів власних дій. При негативному конфліктному самостваленні можуть виникати поведінкові адикції, девіації різного плану, розвиватися агресивне ставлення до інших та до світу, внаслідок чого також можуть виникати агресивні прояви стосовно інших чи стосовно себе.

Розвиток особистості у юнацькому віці, що є продовженням переходу від дитинства до дорослості, супроводжується поглибленням процесів самопізнання, самоусвідомлення та самоствалення як певного особистісного ядра, елемента самосвідомості, що здійснює безпосередній регуляторний вплив на емоційну сферу, поведінку, адаптацію особистості в соціумі.

Особистість в юнацькому віці володіє достатнім духовно-інтелектуальним потенціалом для вироблення ставлення й оцінок до навколишньої реальності, до себе, для аналізу своєї особистості і свого досвіду, керуючись засвоєними цінностями. Самоствалення в юнацькому віці значною мірою залежить від ставлення особистості до об'єктів навколишнього середовища. Відповідно до нього формуються її переконання і філософські уявлення, а на цій основі – ставлення до себе як до частини цього середовища на рівні суспільства та групи, оцінка свого статусу в соціумі.

Процес формування самоствалення у юнацькому віці має суттєві особливості, спричинені особливостями розвитку особистості у цей віковий період. Передусім, він зумовлений розвитком самосвідомості юнаків, внаслідок чого виробляється якісно інше ставлення до себе, побудоване на оновлених критеріях самооцінки в аспектах порівняння своїх «Я» реального і «Я» ідеального, відповідності виробленим поглядам і переконанням, наявності можливостей реалізувати життєву позицію та життєві плани, в усвідомлення свого місця у соціумі та, зокрема, здатності до нових відносин з представниками протилежної статі, що актуалізує проблему ставлення молодих людей до своєї зовнішності.

Проблема ставлення до власної зовнішності посідає важливе місце у структурі самоствалення сучасної людини, що зумовлено посиленням впливу зовнішності на

З М І С Т

АПОСТОЛ М. ВЗАЄМОДІЯ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ З БАТЬКАМИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	5
БАБАК А. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ.....	8
БЕНДЮГ В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	10
БЕНДЮГ В. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ТИПУ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА ПОВЕДІНКУ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	13
БІЛЬ Ю. ЧИННИКИ АГРЕСИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	15
БОРТНІК М. ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ПРОЯВІВ ІНФАНТИЛІЗМУ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	17
ВАЛАГА О. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ Я-ОБРАЗУ В РАНЬОМУ ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	20
ГРЕБІНЕВИЧ М. ВПЛИВ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ НА ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	21
ГУЗЕЙ А. ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МОЛОДОГО ФАХІВЦЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ.....	24
ГУРИНЧУК А. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЛІДЕРСТВА В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	28
ДАНИЛЯК К. ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФЕНОМЕНУ СТРАХУ У СУЧАСНІЙ НАУЦІ.....	30
ДВОРАК Д. ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА БУЛІНГУ У ШКІЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	32
ДЕМ'ЯНЮК В. ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ СИСТЕМИ ОСВІТИ ДО УМОВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	35
ДЕРЕЛО І. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-ЖІНОК.....	39
ДЖЕДЖЕРА О. ВПЛИВ СТРЕСУ НА ПЕРЕЖИВАННЯ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	41
ДЗЬОБА Ю. ПРИЧИНИ ТА ПРОЯВИ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПІДЛІТКІВ.....	43
ЄФІМОВА М. МПСИХОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ З ПРОФІЛАКТИКИ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ.....	45
КИЛИМЧУК І. РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ У ФОРМУВАННІ В УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТОЛЕРАНТНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ.....	49
КОБЕЦЬ Д. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	52
КОВАЛЕЦЬ А. УЯВЛЕННЯ ЮНАЦТВА ПРО МАЙБУТНЬОГО ШЛЮБНОГО ПАРТНЕРА.....	55
КОВАЛЬЧУК Х. ОСОБЛИВОСТІ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ.....	57
КОЗЕНЮК М. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ГОТОВНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ДО ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ.....	58
КОНОНЧУК А. ЗДАТНІСТЬ ДО ЕМПАТІЇ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ.....	62
КОСТЮКОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМООЦІНКИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	65
КУЛАКЕВИЧ П. БАТЬКІВСТВО ТА МАТЕРИНСТВО ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН.....	69
ЛАТА І. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ «ВИГНАНЦЯ» В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	72

МАРТЮЧЕНКО К. ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ.....	74
МАРЧУК К. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЧИН БУЛІНГУ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	77
МЕЛЬНИК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ АКЦЕНТУАЦІЇ ХАРАКТЕРУ У ПІДЛІТКІВ.....	78
МИСЬКО Є. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	81
МИХАЙЛОВА Т. ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ ТА КОНСТРУКТИВНОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ У ПІДЛІТКОВИХ КОЛЕКТИВАХ.....	83
МОВЧКО О. ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ У ВЗАЄМОДІЇ ІЗ ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ.....	86
НЕЧАЄВА Р. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	89
НІКШИНА Д. ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	94
ОЛЕКСІЙЧУК З. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ МУЗИКИ НА ЕМОЦІЙНІ СТАНИ ШКОЛЯРІВ.....	97
ОМЕЛЬЧУК О. ТРАНСФОРМАЦІЯ КОНЦЕПТУ Я-ПСИХОЛОГ У СТРУКТУРІ САМОСВІДОМОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	101
ПИЛИШОК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ.....	104
ПИСЬМЕННА В. ОСОБЛИВОСТІ САМОСТАВЛЕННЯ У НЕЗАДОВОЛЕНИХ ВЛАСНОЮ ЗОВНІШНІСТЮ ДІВЧАТ.....	105
ПОДЕЙКО Л. РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ.....	109
РАБОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ПРОЯВІВ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	111
РАБОВИЧ І. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ У КОРЕКЦІЙНІЙ РОБОТІ З ПІДЛІТКАМИ, ЯКІ МАЮТЬ ПРОЯВИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ.....	113
РОМАНОВИЧ І. ПОПЕРЕДЖЕННЯ СУЇЦИДАЛЬНИХ НАХИЛІВ СЕРЕД СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	116
РОМАНЮК В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ РОЗВИТКОМ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ І ЇХ СОЦІАЛЬНОГО СТАТУСУ В ГРУПІ.....	120
СОСОНЮК О. РОБОТА ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЩОДО РОЗВИТКУ ЕМПАТІЇ У ПІДЛІТКІВ.....	122
СТУПНИЦЬКА А., КОНОНЧУК А. ДОВІРА ЯК ОСНОВНА ФОНОВА ПЕРЕДУМОВА ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧА ТА СТУДЕНТІВ.....	125
СИРОТЮК А. ДЕПРЕСІЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	129
ТКАЧ О. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯВИЩА СОЦІАЛЬНОГО ВИГНАННІ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	135
ЧЕРНИЖ Я. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПІДЛІТКІВ З ДЕВІАНТНОЮ ПОВЕДІНКОЮ.....	137
ЧИЧУК Ю. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЦІ.....	140
ЧОРНОУС Я. ВПЛИВ ТРИВОЖНОСТІ НА НАВЧАЛЬНУ УСПІШНІСТЬ УЧНІВ....	142
ШЕПЕЛЬЧУК І. ЕМПІРИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ 6-7 РОКІВ ДО УМОВ НУШ.....	144